

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 3C/185/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813204960
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Vaľuš
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2013:8813204960.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Milanom Vaľušom v právnej veci žalobcu: GENERAL FACTORING, a.s., so sídlom Košická 56, 821 08 Bratislava, IČO: 35 838 825 zast. HMG & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefanovičova 12, 811 04 Bratislava proti žalovanej: R. V., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX Ď. XX, o zaplatenie 2.460,82 eur s prísl. t a k t o

rozhodol:

Súd žalobu z a m i e t a.

Žalovanej sa trovy konania nepriznávajú.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podaným návrhom domáhal vydania platobného rozkazu, ktorým by súd žalovanú zaviazal zaplatiť sumu 2.460,82 eur spolu s úrokom vo výške 9,80% ročne z istiny 2.191,52 eur od 22.12.2010 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2.191,52 eur od 22.12.2010 do zaplatenia a trovy konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že predmetná pohľadávka bola na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.12.2010 postúpená spoločnosťou F. F., R..F., so sídlom Z. XX, Bratislava na spoločnosť žalobcu. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanému oznámene listom „Oznámenie o postúpení pohľadávky podľa § 526 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov“ zo dňa 28.12.2010. Právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili dňa 21.09.2004 Zmluvu o splátkovom úvere číslo 0561243168 (ďalej v texte len „Zmluva o úvere“), na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej úver vo výške 1.659,70 eur, pri úrokovej sadzbe 9,80 % p.a.. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver splácať mesačnou splátkou vo výške 26,56 eur vždy k 20. dňu v mesiaci. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá zmluvnými stranami na termín 20.10.2004. (čl. I - Základné podmienky Zmluvy o úvere). Podmienky čerpania úveru, spôsob, výška, termíny splácania úveru, zabezpečenie úveru, podmienky pri neplnení a ďalšie náležitosti boli dojednané v Zmluve o úvere. Žalovaný svoj záväzok vyplývajúci zo Zmluvy o úvere neplnil a poskytnutý úver nesplácal, preto právny predchodca žalobcu postúpil pohľadávku vzniknutú zo Zmluvy o úvere na žalobcu, a to s príslušenstvom a so všetkými právami, ktoré vyplývajú z predmetného úverového vzťahu. Na mimosúdne riešenie pohľadávok, t.j. na predžalobnú komunikáciu s dlžníkmi smerujúcu k vymoženiu pohľadávok splnomocnil žalobca plnou mocou zo dňa 01.01.2011 spoločnosť Platiť sa oplatí s.r.o., so sídlom: Košická 56, Bratislava 821 08, IČO: 45 684 618. Spoločnosť Platiť sa oplatí s.r.o. je oprávnená na akékoľvek úkony smerujúce k vymoženiu pohľadávky a je oprávnená po riešení pohľadávok súdnou cestou naďalej komunikovať s dlžníkmi. V nadväznosti na vyššie uvedené zaslala spoločnosť Platiť sa oplatí s.r.o. list „Výzva na zaplatenie“ zo dňa 17.02.2011, v ktorom poskytla informáciu o aktuálnom zostatku záväzku ako aj o tom, že záväzok vyplývajúci zo Zmluvy o úvere sa stal splatným. Vzhľadom k tomu, že po postúpení pohľadávky na žalobcu neboli zaplatené na úhradu predmetnej pohľadávky žiadne platby, žalobca sa pridrižiava vyčíslenia pohľadávky poskytnutého právnym predchodcom žalobcu pri postúpení pohľadávky. Podľa vyčíslenia pohľadávky poskytnutého právnym predchodcom žalobcu ku dňu 21.12.2010 bol celkový zostatok v sume 2.460,82 eur pozostávajúci z istiny 2.191,52 eur, riadneho

úroku v zmysle zmlvy v sume 0.00 eur a úrokov z omeškania v sume 269,30 eur. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky publikovaného v Sbíрке soudních rozhodnutí a stanovisk Nejvyššího soudu pod č. R 15/2001: „V prípade úverov je potrebné k základnej sume úveru (istine) pripočítať aj sumu úrokov. Úroky v rámci úverového vzťahu predstavujú zisk, na ktorý má veriteľ nárok ako odplatu za užívanie finančných prostriedkov. Dohodnuté úroky sa stanú súčasťou istiny, v nadväznosti na čo, je veriteľ oprávnený požadovať pre prípad omeškania dlžníka úroky z omeškania s dohodnutými úrokmi.“ Pohľadávka žalobcu nebola ku dňu podania tohto návrhu uhradená, preto žalobca pristúpil k vymáhaniu pohľadávky prostredníctvom súdu.

Žalovaná žiadala žalobu žalobcu zamietnuť vznášajúc námietku premlčania, keďže podľa jej názoru bola žaloba podaná oneskorene.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom a jeho prílohami, zmluvou o splátkovom úvere zo 21.9.2004, oznámením postupcu o postúpení pohľadávky zo dňa 28.12.2010 spolu s kópiou doručenky, zmluvou o postúpení pohľadávok medzi pôvodným veriteľom ako postupcom a žalobcom ako postupníkom zo dňa 21.12.2010 spolu s prílohami č. 1 až 4, plnomocenstvom žalobcu pre spoločnosť Platíť sa oplatí s.r.o. zo dňa 1.1.2011, výzvou na zaplatenie a odstúpením od zmluvy zo dňa 17.2.2011. Ďalej súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s výpisom z úverového účtu žalovanej k úveru č. 0561243168, písomným vyjadrením žalobcu zo dňa 29.7.2013, všeobecnými obchodnými podmienkami účinnými od 1.8.2002 v znení dodatku účinného od 1.9.2004, výpoveďou žalovanej a zistil tento skutkový stav veci:

V podaní zo dňa 29.7.2013 žalobca uviedol, že podľa čl. I Zmluvy o splátkovom úvere č. 0561243168 sa zaviazal veriteľ poskytnúť úver v sume 1659,70 eur (50 000,- Sk) s úrokom 9,80 % p.a. V súlade s týmto článkom poskytol veriteľ Slovenská sporiteľňa, a.s. úver vo výške 1659,70 eur (50 000,- Sk). K navýšeniu istiny na sumu 2191,52 eur došlo z toho dôvodu, že v rámci tejto istiny sú zahrnuté aj zo skapitalizované riadne úroky a poplatky. K istine boli pripočítané poplatky za správu úveru a za upomienky, spolu poplatky za správu úveru v sume 146,36 eur a poplatky za upomienky v sume 69,71 eur, k istine boli pričítané skapitalizované riadne úroky v sume 113,22 eur. Čistá istina bez skapitalizovaných úrokov predstavuje sumu 862,23 eur. Úroky z omeškania v sume 269,30 eur sú úrokmi za obdobie od 4.4.2007 do postúpenia pohľadávky dňa 21.12.2010 počítané z omeškaných splátok. Žalovaný bol zo zmluvy povinný splácať daný úver mesačnými splátkami vo výške 26,56 eur. pričom na úvere celkovo zaplatil 814,44 eur t.j. 30 celých a 1 necelú splátku. Po postúpení pohľadávky neboli na účet žalobcu pripísané žiadne úhrady.

Právny predchodca žalobcu ako banka a žalovaná ako dlžník uzavreli v súlade s ust. § 497 ž 507 Obchodného zákonníka Zmluvu o splátkovom úvere č. 0561243168. Podľa článku I. zmluvy, predmetom zmluvy bolo poskytnutie splátkového úveru bankou dlžníkovi v sume, mene a za podmienok dohodnutých v tejto zmluve. Výška úveru bola 1.659,70 eur (50.000,-Sk), úroková sadzba bola ku dňu podpisu zmluvy dohodnutá vo výške 9,80 % ročne, splatnosť úveru bola dohodnutá formou mesačných splátok vo výške 26,56 eur (800,- Sk) splatných k 20. dňu v mesiaci, splatnosť prvej splátky bola dňa 20.10.2004 a konečná splatnosť úveru dňa 20.9.2012.

Podľa bodu 2. článku V. zmluvy, dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil so Všeobecnými obchodnými podmienkami Veriteľa, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Súčasne vyhlasuje, že sa oboznámil so sadzobníkom a súhlasí s ním, pričom pre účely zmluvy zmluvy sa VOP rozumejú Všeobecné obchodné podmienky vydané Bankou s účinnosťou od 1.8.2002.

Ako vyplýva z bodu 3. článku V. zmluvy všetky právne vzťahy vyslovene neupravené v úverovej zmluve sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami VOP, ktoré sú súčasťou zmluvy, Obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi, a to v tomto poradí.

V zmysle Článku 7., bod 7.2.4. Všeobecných obchodných podmienok (ďalej len „VOP“), banka poskytne splátkový úver, t. j. peňažné prostriedky do výšky určenej v zmluve o úvere a po splnení podmienok uvedených v zmluve o úvere a to takým spôsobom, že pripíše peňažné prostriedky v prospech účtu uvedeného v základných podmienkach zmluvy o úvere. Vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov a úrokov sa uskutoční formou splátok klienta.

Ako vyplýva z Článku 7., body 7.3.2., 7.3.3. VOP, pohľadávku z úveru, ktorá sa skladá z istiny, ich súčasti a príslušenstva spláca klient pravidelnými splátkami, periodicitou dohodnutou v základných podmienkach zmluvy o úvere. Splátka je uhradená včas, ak je pripísaná na účet banky najneskôr v deň splatnosti splátky a banka má možnosť nakladať s poukázanou sumou.

Podľa Článku 7, bod 7.4.2. VOP, úver sa úročí denne odo dňa poskytnutia úveru do dňa predchádzajúceho dňu splatenia úveru. Klient je povinný zaplatiť banke úroky z úveru v posledný deň každého úrokového obdobia, t. j. časového obdobia dohodnutého v zmluve o úvere resp. spôsobom v nej dohodnutým, počas ktorého sú bankou účtované úroky, na konci ktorého sú úroky splatné a po ktorom môže nasledovať ďalšie úrokové obdobie.

V zmysle Článku 7., bod 7.6.1. VOP, ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednania zo strany klienta alebo, ak je klient v omeškaní so splatením jednej splátky alebo úrokov, ktoré tvoria viac ako 10 dní, banka je oprávnená a) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t. j. požiadať splatenie pohľadávky zo zmluvy o úvere, a klient je povinný splatiť pohľadávku zo zmluvy o úvere v lehote, ktorú banka určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti, b) vypovedať zmluvu o úvere, alebo od nej odstúpiť. Účinnosť výpovede banky nastáva okamžite bez výpovednej lehoty, dňom jej doručenia klientovi. Odstúpením od zmluvy o úvere nezaniká záväzok klienta splatiť pohľadávku banky vrátane jej príslušenstva.

Podľa predloženej Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1424/2010/CE zo dňa 21.12.2010 spolu s jej prílohou zoznamu pohľadávok a položky pod por. č. 1040, kde je uvedené meno a priezvisko žalovanej spolu s číslom úverového účtu a dátum uzatvorenia úverovej zmluvy dňa 21.9.2004, došlo k postúpeniu pohľadávky z postupcu - Slovenská sporiteľňa, a.s. na postupníka - žalobcu, čím je preukázaná aktívna legitímácia žalobcu v tomto konaní.

Listom označeným „Oznámenie o postúpení pohľadávky podľa §526 zákona č. 40/1964 Zb. - Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov“ pôvodný veriteľ oznámil žalovanej, že postúpil na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1424/2010/CE uzatvorenej dňa 21.12.2010 pohľadávku vo výške 2.460,82 eur s príslušenstvom žalobcovi.

Ako je zrejmé z listu zo dňa 17.2.2011 označeného ako „Výzva na zaplatenie“, splnomocnenec žalobcu, nakoľko sa žalovaná dostala do omeškania s plnením záväzku zo zmluvy o úvere č. 0561243168, odstúpil veriteľ od zmluvy o úvere.

Žalovaná vo svojej výpovedi uviedla, že zobrala v Slovenskej sporiteľni pôžičku vo výške 50 000,- Sk. Dokiaľ pracovala, tak aj splátky splácala. Potom prácu stratila, stala sa nezamestnanou a prestala splácať. Nemá predstavu koľko splátok zaplatila, pretože to všetko bolo ešte v roku 2002, kedy pôžičku zobrala. Jej životná situácia sa vyvinula tak, že dokonca nemá ani žiadne sociálne dávky. Praktický žije len s mamou a z jej dôchodku. Býva v jej dome. Sama nemá nič. Vzhľadom na roky, ktoré už uplynuli od doby, kedy pôžičku zobrala, namieta aj premlčanie celej veci. Nemá žiaden majetok, ktorým by mohla zaplatiť dlh na splátky.

V § 497 Obchodného zákonníka sa uvádza, že zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Súd na základe takto zisteného skutkového stavu vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi ako spotrebiteľskú zmluvu napriek tomu, že zmluva bola uzavretá 21.9.2004, teda za účinnosti Občianskeho zákonníka v takom znení, že v ustanovení § 52 ods. 1 definoval spotrebiteľskú zmluvu ako kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo alebo inú odplacnú zmluvu upravenú v ôsmej časti tohto zákona a zmluvu podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy (znenie účinné od 1.4.2004).

Na uvedený právny vzťah je totiž potrebné aplikovať zákon č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 23a ods. 1, ods. 2, podľa ktorého typovou zmluvou sa podľa tohto zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Typová zmluva nesmie obsahovať a) neprímerané podmienky, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, najmä 1. podmienky, ktoré viažu predaj výrobku alebo poskytnutie služby na odobratie iného výrobku alebo na prevzatie inej služby, 2. podmienky, ktorými sa podmieňuje predaj výrobku alebo poskytnutie služby požiadavkou, aby spotrebiteľ zabezpečil pre predávajúceho ďalšieho spotrebiteľa, ktorý s ním uzavrie rovnakú alebo podobnú zmluvu; b) podmienky, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 25 ods. 1, ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak. Ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

V zmysle § 2 písm. a), b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch pri spotrebiteľských úveroch formou preddavkov na bežný účet s výnimkou kreditnej karty (§ 1 ods. 3) alebo v prípadoch, keď nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ pred uzavretím zmluvy informovaný o úverovom limite, o nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, o spôsobe výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov, o podmienkach, za ktorých môže byť zmluva zmenená, a o spôsobe a termíne skončenia zmluvného vzťahu. Počas trvania zmluvy musí byť spotrebiteľ bezodkladne informovaný o zmene ročnej percentuálnej miery nákladov.

Ako vyplýva z § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,

c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,

e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

f) meno a adresu spotrebiteľa,

g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,

i) výpočet nákladov uvedených v §2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Ako vyplýva z § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak je to pre spotrebiteľa výhodnejšie.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

V zmysle § 53 ods. 4 citovaného zákona neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Z § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priechi dobrým mravom (§ 39 Občianskeho zákonníka).

V zmysle § 48 ods. 1 Občianskeho zákonníka, od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté.

Podľa § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

Ako vyplýva § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

V zmysle § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

Podľa § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

V zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Ako vyplýva z § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

V zmysle § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzavretá zmluva o úvere, ktorá bola na žalobcu postúpená zmluvou o postúpení, ktoré postúpenie bolo preukázané v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka ako aj zákona o spotrebiteľských úveroch a preto má súd za to, že je daná aktívna legitímácia žalobcu v tomto konaní.

V zmysle predmetnej úverovej zmluvy pôvodný veriteľ poskytol žalovanej úver vo výške 1659,70 eur (50.000,-Sk).

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách).

V zmysle článku 3 smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách Zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmlúvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmlúvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, žalobca prostredníctvom spoločnosti, ktorú splnomocnil (plnomocenstvo zo dňa 1.1.2011) listom označeným ako „Výzva na zaplatenie“, odstúpil od zmluvy o úvere č. 0561243168 ku dňu 17.2.2011 a takýmto spôsobom sa predmetný úver stal splatným.

Na danú spotrebiteľskú vec v časti o vadnosti právneho úkonu (odstúpenie od zmluvy) dopadá teda právna úprava občianskeho práva, ktorá je pre spotrebiteľa výhodnejšia. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skoršie rozhodnutia Krajského súdu v Prešove, napr. sp. zn. 7Co/70/2012 zo dňa 25.10.2012, podľa ktorého právna úprava odstúpenia od zmluvy je v Obchodnom zákonníku na rozdiel od Občianskeho zákonníka upravená odlišne. Kým ustanovenie § 351 ods. 1 Obchodného zákonníka umožňuje, aby určité ustanovenia mohli podľa prejavenej vôle strán alebo vzhľadom na svoju povahu trvať aj po ukončení zmluvy, Občiansky zákonník s odstúpením od zmluvy v ustanovení § 48 ods. 2 v zásade spája jej zrušenie a to s účinkami od začiatku. Zákonná úprava odstúpenia od zmluvy je teda pre žalovanú ako spotrebiteľa výhodnejšia. Občiansky zákonník pritom v ustanovení § 54 ods. 1 neumožňoval, aby sa zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou odchyľili od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa, pričom spotrebiteľ sa najmä nemohol vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznával alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Súd tiež poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, kde sa rieši otázka odstúpenia od úverovej zmluvy sp.zn. 1Co/95/2013 zo dňa 25.09.2013, v ktorom sa uvádza, že „je nepochybné, že správne postupoval súd prvého stupňa, pokiaľ v predmetnej veci aplikoval nielen ustanovenia Zákona o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov č. 129/2010 Z.z., ale aplikoval v predmetnej veci aj ustanovenia Občianskeho zákonníka o odstúpení od zmluvy a o vyporiadaní vzniknutého režimu bezdôvodného obohatenia a to z toho dôvodu, že ide o spotrebiteľský vzťah medzi účastníkmi, ktorý sa logicky posudzuje predovšetkým podľa všeobecných právnych predpisov, čo je v konečnom dôsledku pre spotrebiteľa výhodnejšie. Takto to správne posúdil aj súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia, pričom vychádzal z ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktoré chráni spotrebiteľa aj v rovine aplikácie právnych predpisov, ktoré sú pre neho výhodnejšie, tak ako to správne urobil súd prvého stupňa.“

Súd mal na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že od úverovej zmluvy č. 0561243168, ktorá bola medzi účastníkmi konania uzavretá, žalobca odstúpil listom zo dňa 17.2.2011 s účinkami odstúpenia k uvedenému dňu.

Vzhľadom na vyššie uvedené, keďže toto odstúpenie od spotrebiteľských zmlúv má účinky ex tunc, teda spätne ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o splátkovom úvere zo 21.9.2004 sa od začiatku zrušila, pričom v súlade s ust. § 457 Občianskeho zákonníka ak bola zmluva zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Dôsledkom plnenia zo zrušenej zmluvy je teda povinnosť účastníkov zmluvy navzájom si vrátiť všetko, čo plnením z takejto zmluvy nadobudli (teda vzájomná reštitučná povinnosť zmluvných strán), ako výslovne stanovuje § 457 OZ, ktorý je špeciálnou úpravou bezdôvodného obohatenia vo vzťahu k zrušenej alebo neplatnej zmluve.

V danom prípade, keďže žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 1659,70 eur, pričom žalovaná celkovo uhradila k predmetnému úveru celkovo 814,44 eur, ako je to zrejme z výpisu z úverového účtu žalovanej, žalobcovi ostal nárok iba na vydanie sumy 845,26 eur z titulu bezdôvodného obohatenia zo strany žalovanej. Vo zvyšnej časti uplatneného nároku žalobcom súdu neostávalo iné, ako žalobu žalobcu zamietnuť.

Žalovaná v priebehu súdneho konania vzniesla námietku premlčania voči uplatnenej pohľadávke, úlohou súdu bolo preto sa so vznesenou námietkou vysporiadať.

Pokiaľ ide o aplikáciu ustanovení týkajúcich sa premlčania podľa Občianskeho zákonníka a nie podľa Obchodného zákonníka (napríklad v otázkach začiatku plynutia premlčacej doby - okamih, kedy došlo k plneniu resp. okamih, keď sa oprávnený dozvedel o bezdôvodnom obohatení) na daný vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy, súd považuje za potrebné poukázať na to, že prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až §54 Občianskeho zákonníka. Dualistický systém záväzkového práva (dve kúpne zmluvy, dvojaká úprava premlčania, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy a pod.) v našom právnom poriadku síce dlhodobo funguje, avšak niet rozumného dôvodu na skonštatovanie, že na premlčanie v spotrebiteľsko-právnej, a teda typickej občianskoprávnej veci má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi podnikateľmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia

V danom prípade žalobca sa o predmetnom bezdôvodnom obohatení v sume 845,26 dozvedel najneskôr v deň účinnosti odstúpenia od zmlúv, teda 17.2.2011. Najneskôr teda dvojročná subjektívna premlčacia doba začala plynúť 18.2.2011 a uplynula 18.2.2013. Žaloba na súd bola podaná až 15.5.2013, teda po jej uplynutí.

V dôsledku vznesenej námietky premlčania žalovanou, keďže súd dospel k záveru, že je dôvodná, musel žalobu aj v časti nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 845,26 eur zamietnuť.

Súd na základe vyššie uvedeného žalobu zamietol v celom rozsahu.

V danej súvislosti je potrebné ešte poznamenať, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 21.9.2004 bola uzavretá za účinnosti zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý ako jednu z jej náležitostí vyžadoval uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov (§4ods. 2 písm. g) s tým, že ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Teda ja pri absencii odstúpenia od úverovej zmluvy a pri súčasnom vznesení námietky premlčania by súd musel žalobu zamietnuť z nasledovných dôvodov. Pri všeobecnej trojročnej premlčacej dobe by spätne tri roky od podania žaloby neboli premlčané iba splátky splatné po 15.5.2010. Išlo by teda iba o nepremľčané splátky od

20.5.2010 do 20.9.2012, teda spolu 29 splátok po 26,56 eur, čo spolu predstavuje sumu 770,24 eur. Uvedená suma však zahŕňa aj úrok z úveru, na ktorý žalobcovi nevznikol nárok z dôvodu absencie ročnej percentuálnej miery nákladov v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere. PO započítaní platieb žalovanej k predmetnému úveru v sume 814,44 eur by tak súdu neostávalo iné, ako žalobu žalobcu zamietnuť v celom rozsahu.

Podľa § 137 zák. č. 99/1963 Zb. (Občiansky súdny poriadok v platnom znení, ďalej len „O.s.p.“), trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Súd žalovanej náhradu trov konania nepriznal, hoci mala vo veci plný úspech, nakoľko táto náhradu trov konania nežiadala priznať a z obsahu spisu jej ku dňu vyhlásenia rozhodnutia žiadne trovy nevyplynuli.

Poučenie:

Proti výroku rozsudku, ktorým súd návrh navrhovateľa zamietol a výroku o trovách konania je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova. Proti výroku o pripustení zmeny návrhu odvolanie nie je prípustné.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1 OSP,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a OSP),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.